

Og så må jeg sige til hr. Ole Stavad, at der er ingen grund til, at regeringen gør sig så fantastisk god og siger, at der er taget et stort skridt, men nu skal der søreme tages et skridt mere. Hvad er det for et stort skridt, regeringen agter at tage? Når regeringen ikke går ind for, at der skal ske en offentliggørelse af hemmelige rådsprotokoller, hvad er det så for et stort skridt? Vil man sætte sig ned på regeringskonferencen og sige til den portugisiske regeringsleder: Kunne I ikke forestille jer at offentliggøre hemmelige rådsprotokoller i Portugal, vil I ikke nok være søde at gøre det? Er det det store skridt, eller vil man fra dansk side sige én gang for alle: Vi vil ikke være med til at foretage politiske vedtagelser, som har juridisk bindende karakter for borgerne og for de nationale parlamenter, medmindre beslutningerne kommer til både de nationale parlamenters og befolkningernes fuldekendskab? Det betyder selvfølgelig, at der slet ikke vil findes hemmelige rådsprotokoller længere, men er det et skridt, man vil være med til fra Socialdemokratiets og de øvrige regeringspartiers side, eller er det også bare tom retorik?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må indrømme, at fru Eva Kjer Hansens sidste korte bemærkning gjorde mig noget forbløffet. Når man læser betænkningen over dette beslutningsforslag, står der jo blot, at Venstre indstiller beslutningsforslaget til forkastelse, men man fik det indtryk ved at høre fru Eva Kjer Hansens tale, at Venstre egentlig burde have stemt for forslaget. Det er mig ganske ubegribeligt, at fru Eva Kjer Hansen kan holde en sådan tale, samtidig med at hun foreslår, at beslutningsforslaget bliver forkastet, og derfor imødeser jeg en uddybende forklaring fra fru Eva Kjer Hansen, for jeg er meget forvirret efter at have hørt fru Eva Kjer Hansens indlæg.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg husker tydeligt, at vi under en meget ophidset og munter førstebehandling kunne konkludere, at Venstre gik ind for åbenhed fra det tidspunkt, hvor Venstre ikke længere havde udenrigsministerposten. Men det er jo netop det, der er det centrale i beslutningsforslaget, og det burde være afgørende for Venstres holdning.

SF støtter naturligvis beslutningsforslaget, men vi var gerne gået det skridt videre, at det simpelt hen skulle være uacceptabelt og umuligt

at lave hemmelige rådsprotokoller, for hvad er de erklæringer for noget? Det er udelukkende at stikke folk blå i øjnene. Vi har en erhvervsminister, der kan komme hjem og sige, at hun har vundet, og samtidig kan en engelsk erhvervsminister komme hjem og sige, at han har vundet. Der er intet reelt indhold i det. Det er kun at snyde folk, og det er det, der er det centrale i de erklæringer.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det glæder mig overordentlig meget, at alle ordførere er blevet klar over, at Venstre kræver åbenhed. Der skal ingen tvivl være om, at vi lægger al mulig afstand til de hemmelige erklæringer, og vi vil have dem afskaffet som sådan.

Men som jeg sagde tidligere, er Enhedslistens beslutningsforslag ikke løsningen på problemet. Det bringer os ikke nærmere til en løsning. Den danske regering har forklaret, at den ikke kan gennemføre en sådan beslutning, og det kunne måske være formålstjenligt, hvis udenrigsministeren endnu en gang ville skære ud i pap, hvorfor det ikke kan lade sig gøre at gennemføre Enhedslistens beslutningsforslag.

Jeg undrer mig i særdeleshed over Socialdemokratiets fortsatte passive holdning: Man stiller sig bare tilfreds og efterlyser oven i købet konkret handling uden selv at have nogen som helst bud på, hvad der skal ske. Jeg har klart og tydeligt krævet konkret handling i form af, at vi under regeringskonferencen får skåret ud i pap, at det her kan ikke finde sted længere, fordi det er en dybt uacceptabel beslutningsmåde i EU, og jeg ser frem til, at vi på den måde kan få en konkret løsning på problemet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er påfaldende, at fru Eva Kjer Hansen her fra talerstolen anklager andre partier for at have en passiv holdning i denne sag. Når man læser betænkningen over dette beslutningsforslag, udmærker Venstre sig ved at være totalt passivt. Der er ingen betækningsbidrag fra Venstres side, hvor man kan læse fru Eva Kjer Hansens egentlige holdning til og betænkkeligheder ved de ting, der foregår i EU. Det står ingen steder. Partiet Venstre har været totalt passivt. Vi kan ikke ud af betænkningen læse alle de anfægtelser, fru Eva Kjer Hansen og partiet Venstre åbenbart har, så passiviteten forekommer udelukkende på Venstres side, må man sige.